

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelů **a) S. M., b) S. M.**, zastoupených JUDr. Evou Poláčkovou, advokátkou se sídlem v Brně, Starobrněnská 13, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2006, č. j. 56 Az 151/2006 – 50,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovené zástupkyni stěžovatelů, JUDr. Evě Poláčkové, advokátce se sídlem v Brně, Starobrněnská 13, **se přiznává** odměna v částce 14 137,20 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelé domáhají zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 13. 4. 2006, č. j. OAM-1568/VL-10-P07-2005, jímž stěžovatelům nebyl dle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a dále bylo vysloveno, že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného předpisu.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatelé v kasační stížnosti namítají pochybení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který nesprávně posoudil a interpretoval hranice správního uvážení, při jejichž překročení již postup správního orgánu nese rysy svévole, přičemž v tomto případě se tak mělo stát při posouzení udělení humanitárního azylu. Dále poukazují na to, že skutková podstata věci, ze které správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech, nebo je dokonce se spisovým materiálem v rozporu. Konkrétně v projednávané věci správním orgánem nebyla vyloučena možnost přičíst jednání satanistické sekty oficiálním složkám státu a nebyla věnována odpovídající pozornost situaci nezletilého stěžovatele ad b), jenž má veškerá sociokulturní pouta pouze k České republice. Konečně stěžovatelka ad a) rozsudek krajského soudu považuje za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, když soud nijak nezohlednil do spisu doloženou zprávu o jejím nepříznivém psychickém zdravotním stavu.

K namítanému pochybení krajského soudu týkajícímu se hranic správního uvážení při udělení humanitárního azylu a přezkumu takového výroku soudem Nejvyšší správní soud odkazuje na své rozsudky ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 60/2004 - 52, všechny publikované na www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 - 72, publikovaný pod č. 375/2004 Sb. NSS, ve kterých se s danou problematikou již vypořádal. Obavy stěžovatelů z pronásledování ze strany satanistické sekty lze kvalifikovat jako potíže se soukromými osobami, tímto okruhem problémů se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003-51, či rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, obou publikovaných na www.nssoud.cz. Dostatečně zjištěným skutkovým stavem věci se pak Nejvyšší správní soud zabýval především v rozsudku ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 Azs 125/2004 - 54, publikovaném pod č. 864/2006 Sb. NSS.

Nejvyšší správní soud dále dospěl k závěru, že krajský soud se při rozhodování nedopustil ani procesních pochybení. Námitky stěžovatelů přezkoumal v plném rozsahu, žádnou z nich neopomenul a jeho rozhodnutí je přesvědčivé a řádně odůvodněné. Krajský soud podrobně odůvodnil, kdy je možno postoj domovského státu žadatele o mezinárodní ochranu považovat za nedostatečný ve smyslu § 2 odst. 5 zákona o azylu, a na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že v daném případě toto ustanovení aplikovat nelze. Napadený rozsudek proto není nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Není možno se ztotožnit ani s výtkami nedostatečně zjištěného skutkového podkladu a nezohlednění všech předložených důkazů, když správní orgán i krajský soud zcela dostály svým zákonným povinnostem. K námitce chybějících vazeb nezletilého stěžovatele na Ukrajinu a nedostatečně

zjištěného skutkového stavu v tomto směru nadto Nejvyšší správní soud dle ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. ani nemohl přihlídnout, neboť nebyla vznesena před krajským soudem, ale teprve až v řízení o kasační stížnosti.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ust. § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Stěžovatelům byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 9. 1. 2007, č. j. 56 Az 151/2006-67, zástupkyně z řad advokátů, JUDr. Eva Poláčková, advokátka se sídlem v Brně, Starobrněnská 13. Ustanovené zástupkyni stěžovatelů byla přiznána odměna v celkové částce 14 137,20 Kč za tři úkony právní služby pro dvě společně zastupované osoby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu týkající se věci samé, studium spisu dne 29. 3. 2007) dle § 11 odst. 1 písm. b), d) a f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Odměna byla vypočtena dle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 bod 5. a § 12 odst. 4 advokátního tarifu tak, že za každý z úkonů činí odměna 1680 Kč a k němu náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Vzhledem k tomu, že ustanovená advokátka je plátkyní daně z přidané hodnoty, což soudu osvědčila a požádala o přiznání této součásti odměny, byla k přiznané odměně připočtena i příslušná daň z přidané hodnoty. Náklady právního zastoupení stěžovatelů nese dle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu